

DET FREMMEDE NYE ÅR OG DE FREMMEDE

Nytårsdag

2015 har været præget af de fremmede. Tusindvis af flygtninge fra Syrien, Libyen og Afghanistan har oversvømmet Europa. Det har skabt stor bekymring og uro hos os. Der er ingen tvivl om, at 2016 også vil være præget af ankomsten af endnu flere fremmede, selvom der bliver gjort mange tiltag for at begrænse indvandringen. Men det fremmede er ikke kun mennesker fra andre lande, der når op til os. Noget fremmed, tilmed vildt fremmed, banker på døren i skikkelse af det nye år, når vi kl. 24 i nat skåler med hinanden og lytter til rådhusklokkerne. Vi ved ikke, om vi vil blive syge i det nye, fremmede år eller blive helbredt for en sygdom. Vi ved ikke, om døden venter os i det ukendte 2016 eller om vi skal rammes af en stor sorg. Vi ved ikke, om vi i det nye år skal møde den eneste ene eller vinde fire millioner i lotto. Det nye år er langt mere fremmed end de flygtninge, der kommer til Danmark.

Konfronteret med det fremmede som det uundgåelige - for hvad enten vi vil det eller ej så kommer både flygtningene og det nye år til os - kan vi derfor ligeså godt prøve at se de fordele, der er ved det fremmede i stedet for at lade os skræmme af det. Vore vaner er faste handlingsmønstre, som vi ikke tænker nærmere over. Vi befinder os godt i det vante, der sjældent debatteres. Men der er det fantastiske ved det fremmede, at det uundgåeligt vækker til eftertanke. Først i

mødet med det, der ikke er mig, kan jeg betragte mig selv udefra. Der vil i aften fremkomme mange nytårsfortsætter om at tabe sig et par kilo, dyrke mere motion, holde op med at ryge, se mindre fjernsyn og så videre. Fælles for disse nytårsfortsætter er, at de mangler klasse, ambition, fantasi og vision. Derfor kunne man som nytårsfortsæt i år, sætte sig det mål, at man vil overskride sig selv. Og hvordan gør man det? Ja, hvis man aldrig beder, vil man overskride sig selv ved at begynde at bede det Fadervor som Jesus lærte os. Vi træder nogle skridt ud af os selv og åbner os i bønner for en anden dimension i tilværelsen. Gud er mere fremmed end nogle af de fremmede, der er kommet op til os som flygtninge. Han er mere fremmed end det nye år, der venter os. Han er det totalt anderledes. Men netop ved at åbne os for ham, det anderledes, det totalt fremmede, overskrider vi os selv og får en rummelighed i os, som vi ikke kun personligt kan få glæde af. Men de mennesker, blandt andet de fremmede vi støder på, vil tilmed kunne få mere glæde af os, fordi vi har overskredet os selv og er i stand til at rumme dem.

Der er en filosof, der hedder Hans-Georg Gadamer. Han siger: "Den, som ikke har nogen horisont, er et menneske, der ikke ser langt nok og derfor overvurderer det, som ligger ham nært". Vi skal være stolte af vor kristne tro, af vor familie, vort sogn, vort demokrati. Det er helt legitimt, at vi ikke vil have løbet disse værdier over ende ved at lade de

fremmede ukontrolleret vælte ind i Danmark. Det er intet u-næstekærligt i at have den holdning. Men vi skal ikke overvurdere det vi har. Hvis vi i aften skal tage nytårsforsættet til os om at overskride os selv, skal vi prøve at se langt i 2016.

Det der kan blive rigtig spændende ved 2016 er at møde noget, der ikke er mig. Altså det fremmede. Det kan ske ved, at man ikke kun omgiver sig med mennesker, der har samme meninger som en selv. I mødet med den anderledes mening, kommer vi til at få en større horisont. Det kan ske ved, at vi møder de fremmede med deres tanker og drømme og længsler og anskuelser. Det kan i særlig grad ske ved, at vi går i kirke om søndagen, hvor vi bliver pirret af bl.a. bønnen Fadervor, der ikke lægger magten hos os mennesker, men hos Jesus Kristus. Vi beder ikke: vor vilje ske, vi beder: din vilje ske – og tillader dermed at det fremmede og ukendte kan komme ind i vor tilværelse.

Da Jesus blev født fik han straks besøg af de fremmede vismænd fra Persien. Og kort tid efter måtte Jesus sammen med Josef og Maria flygte til det fremmede land Egypten for at undgå at blive dræbt af Kong Herodes. Det fremmede mødte Guds søn fra det sekund han kom til verdenen og det fremmede vil konstant møde os for at udvide os, udfordre os, tirre os og bane vejen for en selvoverskridelse. Men frygt ikke det fremmede. Som tidligere nævnt: Først i mødet med det, der ikke er mig, bl.a. Gud, kan jeg betragte mig selv udefra. Så det er

situationen. Det er nytårsdag. Kl. er ca. 15.15. Der er omkring 10-11 timer tilbage af det gamle år. Vi står ansigt til ansigt med et nyt, fremmed år, fremmede mennesker i vort land, fremmede tanker og en Gud, som er det totalt anderledes. Nu handler det om at gå ind det fremmede og ukendte og anderledes med godt mod. Ligesom Abraham fra Det gamle Testamente brød op fra en velkendt hverdag og gik mod det land, Gud lovede ham uden at have den ringeste anelse om, hvordan det land så ud, eller hvordan rejsen i øvrigt skulle gå. Han stolede på Gud også når han ikke forstod noget som helst. Det befriede ham ikke for smerte og angst. Men der var én at følges med, én at klage sin nød til og én at takke. Nemlig Vorherre. Lad os på samme måde gå det fremmede i møde. Gud er med os som han var med Abraham. Og vi vil, som endnu et nytårsfortsæt, beslutte os for ikke at lade os plage i det nye år af bekymringer. Vi vil lade Guds vilje ske i forvisningen om at riget, magten og æren er hans i al evighed. Amen.

